

بررسی تنوع ژنتیکی ژنوتیپ‌های مختلف کلزا با استفاده از نشانگرهای ISSR

Evaluation of Genetic Diversity in Rapeseed Genotypes Using ISSR Markers

سara صفری^{۱*} و علی اشرف مهرابی^۲

تاریخ پذیرش: ۹۳/۰۳/۲۰

تاریخ دریافت: ۹۲/۰۳/۲۸

چکیده

کلزا (*Brassica napus*) با بیش از ۴۰ درصد روغن و بیش از ۴۰ درصد پروتئین کنجاله و تنها با ۵ درصد اسیدهای چرب اشباع در روغن، از دانه‌های روغنی عمده‌ی جهان محسوب می‌شود. ارزیابی تنوع ژنتیکی از اصول مهم و اساسی در هر برنامه اصلاحی است. در این تحقیق تنوع ژنتیکی بین ۴۵ ژنوتیپ مختلف کلزا با استفاده از ۱۵ نشانگر ISSR بررسی شد. برای تجزیه اطلاعات بهدست آمده، باندهای تکثیر شده به صورت داده‌های صفر (عدم حضور باند) و یک (وجود باند) امتیازدهی و با استفاده از نرم‌افزارهای Darwin 5.0 و MEGA 3.1 و Xlstat تجزیه داده‌ها انجام گرفت. تجزیه کلستر داده‌ها با استفاده از ضریب عدمتشابه دایس و روش نزدیکترین همسایه (NJ) بهدست آمد. براساس این نتایج، دندروگرام بهدست آمده ژنوتیپ‌ها را به پنج دسته تقسیم نمود. تعداد کل آلل‌های تکثیر شده ۱۱۰ و با میانگین ۷/۳۳ آلل برای هر نشانگر بود. درصد کل تنوع بین ژنوتیپ‌ها و میانگین شاخص چندشکلی اطلاعات (PIC) به ترتیب برابر با ۰/۵۷۰ و ۰/۳۵۰ بود. این نشانگرها توانستند ۳ باند منحصر به فرد در نشانگرهای UBC 125، 134 و 165 به ترتیب برای ژنوتیپ‌های Zarfam و Olpro و Savannah شان دهند. براساس نتایج بهدست آمده از این پژوهش به نظر می‌رسد که استفاده از ژنوتیپ‌های متنوع‌تر جهت اجرای برنامه‌های اصلاحی، به منظور بهره‌برداری از هتروزیس و تولید هیبرید می‌تواند مورد توجه قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: تنوع ژنتیکی، کلزا، ISSR

۱. دانشآموخته کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی دانشگاه ایلام، ایلام

۲. دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه ایلام، ایلام

*: نویسنده مسؤول Email: safari_6564@yahoo.com

مقدمه

هستند. چنین تکثیری نیازمند اطلاعات توالی نیست و منجر به الگوهای با چند شکلی بالا و چند مکانی می‌شود. هر باند برابر با یک توالی DNA احاطه شده توسط دو ریزماهواره با توالی Bornet and معکوس با هم می‌باشد بومت و بارنچارد (Branchard, 2001). مطابق یافته‌های مکور-ام رابت و همکاران (Machkour-M'Rabet *et al.*, 2009) نشانگرهای ISSR توالی DNA احاطه شده توسط دو توالی SSR معکوس شده و مرکب از واحدهای مشابه هستند.

براساس تحقیقات صورت گرفته، نشانگرهای مولکولی برای *B. napus* تنوع ژنتیکی در انواع مختلفی از ژرمپلاسم Fazeli *et al.*, (2008)، با بررسی تنوع ژنتیکی بین ژنوتیپ‌های مختلف شناخته شده است. فاضلی و همکاران (2008)، با استفاده از نشانگرهای چند شکل تکثیر شده *B. napus* تصادفی DNA گزارش دادند که نشانگرهای RAPD دارای پتانسیل نسبتاً بالایی بوده و ژنوتیپ‌های بررسی شده براساس تجزیه کلستر به پنج گروه تقسیم شدند، همچنین مشخص شد که ژنوتیپ‌های با منشاء جغرافیایی مشابه، از نظر ژنتیکی متفاوت بودند. حسن و همکاران (Hassan *et al.*, 2006) در بررسی تنوع ژنتیکی در خزانه ژنتیکی *B. napus* با استفاده از نشانگرهای SSR روی ژنوتیپ‌های مختلف روغنی، علوفه‌ای و رستنی، نتیجه گرفتند که استفاده از اطلاعات ژنتیک مولکولی، شناسایی تنوع ژنتیکی را برای اصلاح کلزا فراهم می‌کند و به طور بالقوه با افزایش هتروزیس مورد انتظار در هیبریدهای کلزا روغنی مورد توجه می‌باشد. محمود و همکاران (Mahmud *et al.*, 2008)، در آنالیز تنوع ژنتیکی در بعضی لاینهای پیشرفتی *B. napus* این ژنوتیپ‌ها را براساس خوش بندی غیررتبه‌ای و تجزیه بردار استاندارد به چهار گروه تقسیم نمودند. ملا و همکاران (Molla *et al.*, 2011)، با انگشتزنگاری DNA ای واریته‌های کلزا (*Brassica rapa*) از بنگلادش با استفاده از نشانگرهای SSR، نتیجه گرفتند که استفاده از نشانگرهای SSR مخصوص گونه، بخصوص هنگامی که تشخیص یک واریته از بقیه با استفاده از صفات مورفوژیکی مشکل است، برای استفاده از واریته‌های برگزیده و ایجاده واریته‌های جدید، اهمیت دارد. در تحقیق دیگری اصری و همکاران (Asghari *et al.*, 2011)، در بررسی تنوع ژنتیکی ارقام کلزا با استفاده از صفات مورفوژیکی و نشانگرهای مولکولی، تفاوت‌های معنی‌داری بین ارقام مورد نظر در همه صفات مورد مطالعه مشاهده و نشان دادند که تنوع بالایی درون و بین ارقام وجود دارد. در تحقیق حاضر نیز از نشانگرهای ISSR جهت بررسی تنوع ژنتیکی ۴۵ ژنوتیپ مختلف کلزا استفاده شد.

طبق گزارش‌های موجود مصرف سرانه روغن خوارکی در کشور برای هر نفر حدود ۱۶ کیلوگرم و کل نیاز داخلی حدود یک میلیون تن می‌باشد که سالیانه بیش از ۹۰ درصد آن از خارج وارد می‌شود. گیاه کلزا (*Brassica napus*) از دانه‌های روغنی عمده‌ی جهان محسوب می‌شود. به همین دلیل توسعه کشت این گیاه به عنوان نقطه امیدی جهت رهایی از وابستگی به واردات روغن کشور به شمار می‌آید (خواجه‌پور، ۱۳۸۳). از دلایل دیگر افزایش تقاضا برای کلزا، ارزش تغذیه‌ای بالای روغن آن و هزینه پایین تولید در مقایسه با سایر روغن‌های گیاهی است (قدمی، ۱۳۸۹). با توجه به گسترش سطح زیر کشت کلزا در کشور و وارداتی بودن این گیاه، بررسی کامل ژرمپلاسم آن جهت تحقیقات گستردere ضروری می‌باشد.

لازم استفاده و به کارگیری بهینه منابع ژنتیکی در برنامه‌های اصلاحی، در گام اول تعیین تنوع ژنتیکی است. تنوع ژنتیکی معمولاً با محاسبه فاصله ژنتیکی یا شباهت ژنتیکی که دلالت بر تفاوت‌ها یا شباهت‌هایی در سطح ژنتیکی دارد، براساس داده‌های حاصل از ارزیابی صفات مختلف یا بررسی مولکول‌های زیستی سنجیده می‌شود (قره‌یاضی، ۱۳۷۴). روش های مختلفی برای برآورد تنوع ژنتیکی در گونه‌های گیاهی وجود دارد که از آن جمله می‌توان استفاده از صفات ظاهری، آیزوژایم‌ها، پروتئین‌های ذخیره‌ای و نشانگرهای DNA را نام برد؛ اما دو روش عمدۀ عبارت از تجزیه و تحلیل اطلاعات شجره-نامه و انگشتزنگاری DNA می‌باشد که هر دو به طور گستردۀ ای در برنامه‌های اصلاح گیاهان زراعی، طبقه‌بندی ژرمپلاسم و تشخیص گروههای هیبرید مورد استفاده قرار گرفته‌اند کائنانو-Caetano-Anolles and Gresshofe, (1998).

پیشرفت در زمینه تکنولوژی نشانگرهای DNA، امکانات جدیدی برای تجزیه ژنتیکی و اصلاح گیاهان فراهم نموده است (نقوی و همکاران، ۱۳۸۸). داده‌های حاصل از نشانگرهای مولکولی که به صورت وجود یا عدم وجود الگوهای نواربندی (به صورت یک و صفر) امتیازدهی می‌شوند و یا در صورت مشخص بودن رابطه آللی بین الگوهای نواربندی، به صورت فراوانی‌های آللی بیان می‌شوند، به عنوان داده‌های اولیه برای تعیین فاصله یا شباهت افراد، تعیین تنوع ژنتیکی و گروه‌بندی ژنوتیپ‌ها به کار می‌روند. از ۱۹۹۴، تکنیک مولکولی جدیدی با نام توالی ساده بین ریزماهواره تکراری (ISSR) قابل دسترس شد. ISSR ها، نشانگرهای نیمه‌تصادفی تکثیر شده توسط PCR در حضور یک آغازگر تکمیلی برای یک ریزماهواره هدف

باند) محاسبه و به عنوان داده های اولیه برای برآورد ماتریس فاصله هی بین ژنوتیپ ها با استفاده از ضریب عدم تشابه دایس و روش نزدیک ترین همسایه (NJ)، استفاده شد. شاخص های مختلف چندشکلی بین نشانگرها از جمله PIC، PPB و تعداد آلل های تکثیر شده به دست آمد (جدول ۲).

Pij : فراوانی آلل نام در نشانگر Zام

$$\text{PIC Value} = 1 - \sum P_{ij}^2$$

نتایج و بحث

در مجموع ۱۱۰ آلل برای ۱۵ آغازگر ISSR تکثیر شد. در بین آنها، آغازگر UBC 887 با ۱۲ آلل و سپس آغازگرهای UBC 834 و UBC 836 با ۱۱ آلل، بیشترین آلل تولید شده را داشتند. تعداد آلل ها برای هر نشانگر از ۳ تا ۱۲ و با میانگین آلل های تولید شده ۷/۳۳ به دست آمد. محتوای اطلاعات چند شکل (PIC) نیز از ۰/۱۸۹ (آغازگر 16 ISSR) تا ۰/۴۶۹ (آغازگر 888) با میانگین ۰/۳۵۰ بود (جدول ۲). میانگین تنوع بین کل ژنوتیپ ها نیز برابر با ۰/۵۷۰ بود. نشانگرهای UBC 125، 134 و 165 توانستند ۳ باند منحصر به فرد را به ترتیب برای ژنوتیپ های Savannah، Olpro و Zarfam نشان دهند. برای مطالعه تنوع و روابط ژنتیکی بین ژنوتیپ های مختلف با استفاده از توابع محاسبه ضرایب عدم تشابه، ماتریس فاصله بین همه ی ژنوتیپ ها به صورت دو به دو تشکیل شد. بر اساس ضرایب عدم تشابه دایس، کمترین فاصله بین ژنوتیپ های Elvis و Olpro که هر دو از نوع پاییزه و با منشاء فرانسه هستند، برابر با ۰/۲۶۴ و بیشترین فاصله بین ژنوتیپ های Dankeld و Elvis (پاییزه و با منشأ استرالیا) و برابر با ۰/۹۳۱ به دست آمد. لذا به نظر می رسد با توجه به نتایج به دست آمده، دو ژنوتیپ Dankeld و Elvis از پتانسیل بهتری برای بهره برداری از هتروزیس در برنامه های اصلاحی و تولید هیبرید برخوردار می باشند. میانگین فاصله و در واقع تنوع کل به دست آمده برابر با ۰/۵۷۰ بود.

مواد و روش ها

مواد گیاهی

در این تحقیق ۴۵ ژنوتیپ و رقم مختلف کلزا (جدول ۱)، از مرکز تحقیقات و اصلاح بذر کرج تهیه و به میزان ۲۰ تا ۳۰ بذر از هر ژنوتیپ در گلدان های کوچک در گلخانه کشت و مورد بررسی قرار گرفت.

استخراج DNA

پس از کشت بذور ژنوتیپ های مختلف، بعد از ۱۰ تا ۱۴ روز در مرحله ۲ تا سه برگی DNA نمونه برگی به روش CTAB تغییر یافته دولیل (Doyle, 1990) استخراج شد. کیفیت نمونه های DNA نیز از طریق الکتروفورز بر روی ژل آگارز با غلظت ۰/۸ درصد تعیین شد.

واکنش PCR

بعد از تعیین کیفیت DNA های استخراج شده، تنها نمونه های با کیفیت خوب انتخاب و برای تکثیر PCR با ۱۵ نشانگر ISSR که تعداد باندهای بیشتر و با کیفیت بهتری را (در بین ۲۰ نشانگر بررسی شده) به دست داده بودند (جدول ۲)، استفاده شد. حجم نهایی واکنش $20\mu\text{L}$ و مخلوط واکنش برای هر نمونه شامل $1\mu\text{L}$ بافر $2\mu\text{L}$ ، $1\mu\text{L}$ آغازگر (CinaGene)، $0.5\mu\text{L}$ مخلوط $1\mu\text{L}$ dNTP (1mM)، $1\mu\text{L}$ $MgCl_2$ (1mM)، $2\mu\text{L}$ DNA ($Armin Shegarph$) و $2\mu\text{L}$ آنزیم Taq پلیمراز (1U) ژنومی بود. واکنش PCR با استفاده از دستگاه ترموسایکلر (Biorad C1000TM) انجام شد که مراحل آن شامل، ۴ دقیقه دمای 94°C ، ۵ چرخه شامل (۰ ثانیه دمای 92°C ، ۴۰ دقیقه دمای 5°C ، ۵ دقیقه دمای 72°C)، ۳۳ چرخه شامل (۰ ثانیه دمای 5°C ، ۵ دقیقه دمای 92°C ، ۲ دقیقه دمای 72°C و در نهایت 5 دقیقه دمای 72°C به منظور گسترش نهایی و 10 دقیقه دمای 40°C به منظور نگهداری بود.

محصولات PCR توسط الکتروفورز ژل آگارز $1/5$ درصد، تحت ولتاژ 90 ، بمدت 3 ساعت جدا سازی شده و باندهای تکثیر شده با محلول اتیدیوم بروماید رنگ آمیزی و توسط دستگاه مستندسازی ژل تصویر برداری شد. در نهایت براساس باندهای به دست آمده، داده های صفر و یک (برای عدم حضور و حضور

جدول ۱: مشخصات ژنوتیپ‌های مورد استفاده در تحقیق
Table 1: Information of genotypes used in the experiment

ردیف Row	نام ژنوتیپ Genotype name	تیپ رشدی Growing type	منشأ ژنوتیپ Genotype origin
1	Kristiana	بهاره	کانادا Canada
2	Dankeld	پاییزه	استرالیا Australia
3	Shiralee	بهاره	استرالیا Australia
4	Kimberly	بهاره	استرالیا Australia
5	Hyola308	پاییزه	استرالیا Australia
6	Hyola401	پاییزه	استرالیا Australia
7	Hyola420	پاییزه	استرالیا Australia
8	Licord	پاییزه	آلمان Germany
9	Sarigol	بهاره	آلمان Germany
10	RGS	بهاره	آلمان Germany
11	SLM046	پاییزه	آلمان Germany
12	Ebonite	پاییزه	آلمان Germany
13	RGS003	بهاره	آلمان Germany
14	Talaye	پاییزه	آلمان Germany
15	PF	بهاره	آلمان Germany
16	Dexter	پاییزه	آلمان Germany
17	Vectra	پاییزه	آلمان Germany
18	Iris	بهاره	آلمان Germany
19	Nkbilbao	پاییزه	فرانسه France
20	Nkoctans	پاییزه	فرانسه France
21	Okapi	پاییزه	فرانسه France
22	Nkkarabia	پاییزه	فرانسه France
23	NKAVIator	پاییزه	فرانسه France
24	Chmplain	پاییزه	فرانسه France
25	Savannah	پاییزه	فرانسه France
26	Adriana	پاییزه	فرانسه France
27	RNX3621	پاییزه	فرانسه France
28	Bilbao	پاییزه	فرانسه France
29	Karun	پاییزه	فرانسه France
30	Cooper	پاییزه	فرانسه France
31	Olpro	پاییزه	فرانسه France
32	Elvis	پاییزه	فرانسه France
33	Goliath	بهاره	دانمارک Denmark
34	Modena	پاییزه	دانمارک Denmark
35	VDH8003	پاییزه	هلند Netherlands
36	Parad	پاییزه	هلند Netherlands
37	Opera	پاییزه	سوئد Sweden
38	Zarfam	پاییزه	ایران Iran
39	Karaj1	پاییزه	ایران Iran
40	Elect	ناشناخته	ناشناخته Unknown
41	Magnet	ناشناخته	ناشناخته Unknown
42	Heros	ناشناخته	ناشناخته Unknown
43	Madrigal	ناشناخته	ناشناخته Unknown
44	Elite	ناشناخته	ناشناخته Unknown
45	Karola	ناشناخته	ناشناخته Unknown

جدول ۲: مشخصات آغازگرهای ISSR و متغیرهای محاسبه شده
Table 2: ISSR primers information and calculated variables

ردیف Row	نام آغازگر Primer name	توالی آغازگر Primer Sequence	دماهی ذوب Tm (°C)	تعداد آلل Allele number	اندازه قطعات تکثیری Band Range size(bp)	محتوای چندشکلی اطلاعات PIC	درصد چندشکلی باندها PPB%
1	ISSR	(GAGA)3 GAG	50	5	200-590	0.189	100
2	125	(ACAC)4 CA	54	8	250-1000	0.322	100
3	134	(AGAG)4 AA	52	10	200-1100	0.356	100
4	165	(AGAG)4 CC	56	9	200-800	0.406	100
5	UBC 808	(AGAGA)4 C	52.9	4	250-1200	0.276	100
6	UBC 809	(AGAG)4 G	52	5	300-750	0.367	100
7	UBC 812	(GAGA)4 A	50	9	200-1100	0.329	100
8	UBC 834	(AG)7 ACYT	53	11	200-1100	0.369	100
9	UBC 836	(AG)7 ACYA	53	11	250-1100	0.330	100
10	UBC 840	(GAGA)4 YT	53	8	150-600	0.346	100
11	155	(TGTG)4 GG	56	4	250-1100	0.218	100
12	UBC 886	VDV(CT)7	52	4	200-500	0.468	100
13	UBC 887	DVD(TC)7	51	12	180-1100	0.382	100
14	UBC 888	BDB(CA)7	52	7	250-900	0.469	100
15	ISSR 15	(TCC)5	52	3	500-900	0.427	100

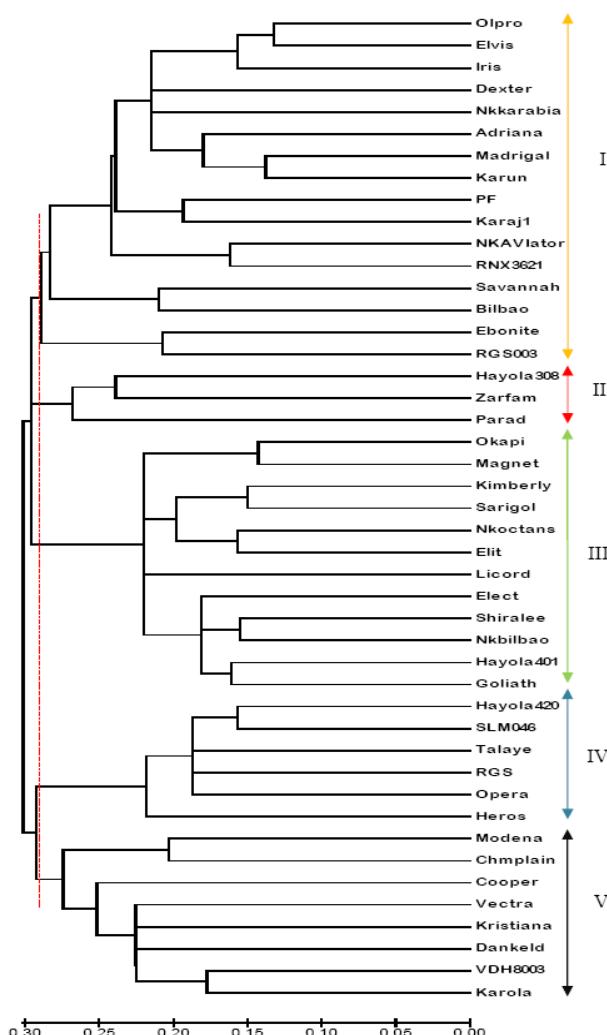
Y=(C,T), V=(A,C,G), D=(A,G,T), B=(C,G,T)

رسد که انتخاب ژنتیپ‌های کلزای مورد مطالعه برای برنامه‌های اصلاحی، بهتر است براساس تنوع ژنتیکی صورت بگیرد نه منشأ جغرافیایی آنها. البته تعدادی از این ژنتیپ‌ها ارقام اصلاح شده هستند و ممکن است منشأ آن‌ها دقیقاً کشور تولیدکننده نباشد.

دندروگرام به دست آمده از ۱۱۰ آلل تکثیر شده با ۱۵ نشانگر ISSR، با استفاده از ماتریس فاصله دایس و روش NJ، این ژنتیپ‌ها را به پنج گروه اصلی تقسیم نمود. بیشترین تعداد ژنتیپ‌ها مربوط به گروه (16) I ژنتیپ و کمترین تعداد مربوط به گروه (3) II ژنتیپ بود. در گروه‌های III، VI و VII نیز به ترتیب ۱۲، ۶ و ۸ ژنتیپ قرار گرفت (شکل ۱). دو ژنتیپ ایرانی (1) Zarfam و Karaj نیز با فاصله از هم و در دو گروه جدا قرار گرفتند. این می‌تواند نشان‌دهنده تنوع بین این ارقام باشد.

برای بررسی میزان شباهت بین ژنتیپ‌های مختلف و گروه بندی آن‌ها، با استفاده از داده‌های حاصل از ماتریس فاصله و با استفاده از روش نزدیک‌ترین همسایه (NJ) و ضریب عدم شباهه دایس، دندروگرام ژنتیپ‌های مختلف در برنامه MEGA ترسیم شد (شکل ۲).

طبق این نتایج، دندروگرام حاصل، ژنتیپ‌ها را دقیقاً مطابق با منشأ آن‌ها گروه‌بندی نکرد. این مطابق با نتایج غاضلی و همکاران (2008) است که مشخص کردند ژنتیپ‌های کلزا با منشأ جغرافیایی مشابه، از نظر ژنتیکی متفاوت هستند. اما برخلاف نتایج مرجانویک جروملا و همکاران (Marjanovic et al., 2009) بود که در بررسی‌های خود روی ژنتیپ‌های مختلف کلزا براساس صفات مورفوژیک و نشانگر RAPD، نتیجه گرفتند که گروه‌بندی ژنتیپ‌ها با منشأ آن‌ها هم خوانی جزئی دارد. براساس عدم توافق تنوع ژنتیکی بدست آمده در این تحقیق با منشاء جغرافیایی ژنتیپ‌ها، بهنظر می-

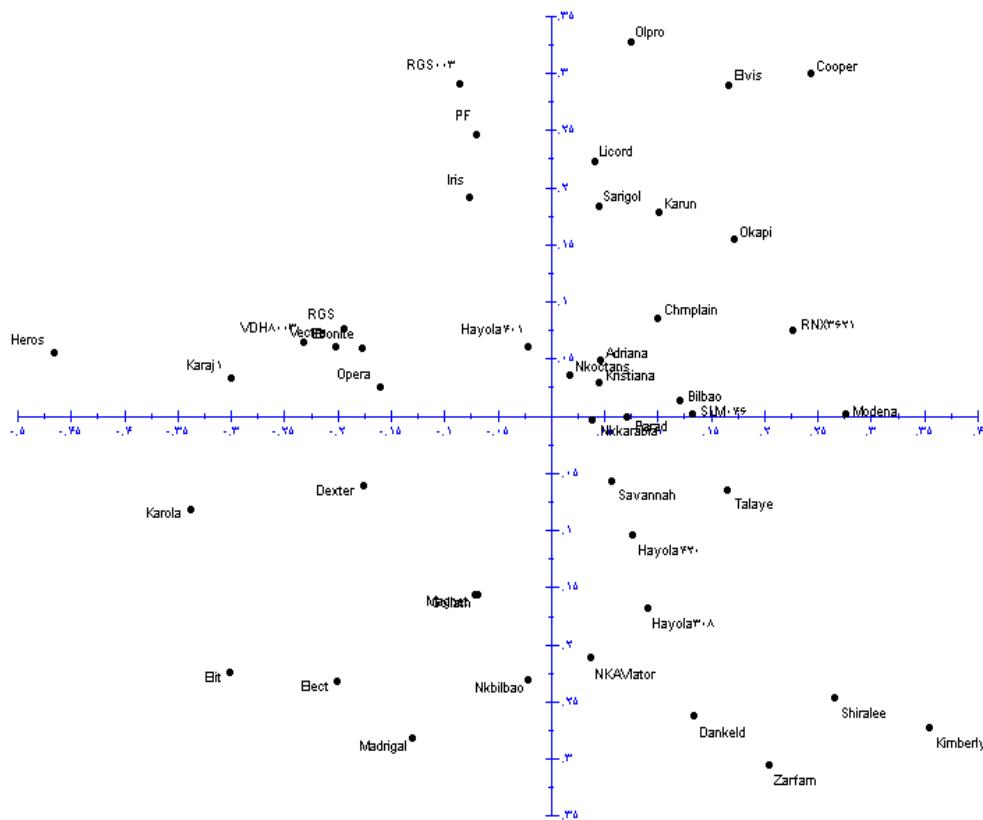


شکل ۱: دندروگرام حاصل از ۱۱۰ آلل ISSR تکثیر شده در ۴۵ ژنوتیپ مختلف کلزا با استفاده از روش NJ و ماتریس عدمتشابه دایس

Fig. 1: Dendrogram obtained by Neighbor Joining algorithm based on Dice dissimilarity coefficients in 45 various genotypes using 110 ISSR alleles

اول و دوم برای ماتریس عدمتشابه، با استفاده از برنامه DARwin 5.0 ترسیم شد. براساس این اطلاعات میزان پراکنش نشانگرهای مختلف بر روی ژنوم ژنوتیپ‌های مختلف کلزا نیز بررسی شد (شکل ۲).

تجزیه مؤلفه‌های اصلی و رسم نمودار بای‌پلات ژنوتیپ‌ها بهمنظور بررسی پراکندگی ژنوتیپ‌ها و همچنین فاصله و تنوع ژنتیکی بین آن‌ها، نمودار بای‌پلات بین ۴۵ ژنوتیپ مختلف با استفاده از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی براساس دو مؤلفه اصلی



شکل ۲: بایپلات حاصل از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی ۴۵ ژنوتیپ کلزا با استفاده از آغازگر ISSR
Fig. 2: Biplot obtained from principal component analysis in 45 genotypes Rapeseeds based on ISSR primers

از جمله شاخص محتوای چندشکلی (PIC Value) با میانگین 0.350 ± 0.0350 و همچنین وجود پلیمورفیسم ۱۰۰ درصد در تمام نشانگرهای به کار گرفته شده و پراکنش آنها در سطح ژنوم کلزا می‌توان نتیجه گرفت که نشانگرهای ISSR ابزار مناسبی برای تعیین تنوع ژنتیکی در بین ژنوتیپ‌های مختلف کلزا هستند. ظهور سه باند منحصر به فرد در نشانگرهای UBC 134، 125 و 165 برای سه ژنوتیپ مختلف Olpro، Savannah و Zarfam نیز مؤید همین مطلب می‌باشد. بنابراین نشانگرهای حاضر می‌توانند به عنوان ابزاری برای بررسی مجدد ژنوتیپ‌های مربوطه، در تحقیقی بر پایه تنوع ژنتیکی و فنتوتیپی، برای تشخیص و شناسایی هرچه بهتر ژنوتیپ‌ها و ارقام با پیشترین اختلاف، برای تولید واریته‌های با هتروزیس بالا مورد استفاده قرار گیرند. نشانگرهای با پلیمورفیسم بالا و همچنین نشانگرهای ژنوتیپ‌های دارای باندهای منحصر به فرد در الگوی باندی نیز از ارزش بالایی جهت برنامه‌های اصلاحی برای مثال، شناسایی ژن‌های مفید برای مقاومت به انواع تنش‌های زیستی و غیرزیستی در کلزا و ارتقاء ارقام مختلف آن برخوردار می‌باشند.

منابع:

جهت مطالعه منابع به صفحه ۱۰ من مراجعه شود.

بر این اساس، سهم دو مؤلفه اصلی اول به ترتیب برابر با $13/59\%$ و $12/58\%$ و مجموعاً $26/17$ درصد از کل اطلاعات شد. این مقدار نشان می‌دهد که دو مؤلفه اول نتوانسته‌اند همه اطلاعات به دست آمده را در بر گیرند و این به نوبه خود می‌تواند نشان دهنده پراکنش گسترده این نشانگرها بر روی ژنوم کلزا و همه کروموزوم‌های آن باشد. مجموعه این اطلاعات ارزش بالای ۱۵ نشانگر ISSR بکار گرفته شده را نشان می‌دهد. چرا که احتمالاً هر کدام بخش خاصی از ژنوم کلزا را پوشش می‌دهند و همگی بر روی نواحی محدودی از گیاه کلزا قرار ندارند.

نتایج تحقیق نشان داد که تنوع قابل قبولی بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه وجود دارد ($0/570$) و نشانگرهای به کار گرفته شده دارای کارآیی زیادی در شناسایی این تنوع هستند. این تنوع می‌تواند در برنامه‌های اصلاحی برای بهبود کمی و کیفی کلزا در آینده استفاده شود. ژنوتیپ‌های Elvis و Dankeld که بیشترین ضرایب عدم تشابه را در تجزیه خوش‌های نشان دادند ($0/931$)، می‌توانند در برنامه‌های اصلاحی آینده به عنوان والدین مورد تلاقی برای ایجاد هتروزیس بالاتر و سریع تر در جمعیت‌های مورد تفرق و ایجاد ارقام هیبرید و همچنین برای توسعه بهتر و بیشتر کیفیت کلزا استفاده شوند. با در نظر گرفتن متغیرهای مختلف محاسبه شده در تحقیق حاضر،

